

La paràbola del bon samarità

“Doncs tu fes igual”

La paràbola del bon samarità ens situa en la línia d'una pràctica cristiana totalment original. En ella, l'amor al necessitat, al qui pateix, al qui necessita ajuda, revela l'amor mateix de Déu. Coneixem bé amb qui s'identifica Jesús i quines són les seves prioritats quan actua a favor d'algú que passa per un mal moment. El gest és l'aproximació vers l'allunyat, mirant que desaparegui aquesta situació injusta i degradant.

“Per a mi, qui són aquests altres?”. Aquesta és la pregunta, l'etern interrogant que no pot deixar tranquil ningú perquè se'ns demana constantment per la relació que hi mantenim. Qui fa la pregunta a Jesús coneix bé el primer manament i com aquest uneix l'amor a Déu i l'amor al proïsme, dues realitats sempre inseparables si volem que mantinguin la seva pròpia identitat.

Jesús, que viu alleujant el sofriment dels qui troba pel camí, trencant si fa falta la llei del dissabte o les normes de puresa, li respon amb un relat que denuncia de manera provocativa tot legalisme religiós que ignori l'amor al necessitat.

L'habilitat pedagògica de Jesús fa que la resposta que dona al mestre de la Llei sigui l'única possible, no precisament en el terreny que ell buscava, sinó en el de la proposta que Jesús li oferia. No podia dir res més que s'havia comportat com a proïsme *“el qui es va compadir d'ell”*. Aleshores, en la línia d'ac-

tuació en la vida, no de la discussió teòrica, la proposta de Jesús és decisiva: *“Doncs tu fes igual”*.

Jesús provoca al mateix temps la transformació del cor i la conversió a Déu que es manifesta en cada una de les seves criatures, que hem d'estimar. Davant d'un ferit, davant de qualsevol persona que sigui víctima d'un atac a la seva dignitat, cal que la interpel·lació no sigui egoista, pensant: *què em pot passar si m'apropo a ajudar-la?*, sinó, des de l'amor de caritat que aprenem de Jesús, ens hem de plantejar: *què li passarà si no l'ajudo?*

No cal una anàlisi molt profunda per descobrir les actituds d'autodefensa, recel i evasió que adoptem davant les persones que poden torbar la nostra tranquil·litat. Quantes marrades fem per evitar els qui ens resulten molestos o incòmodes. Com ens apressem a no deixar-nos trobar pels qui ens atabalen amb els seus problemes, penes i amargors.

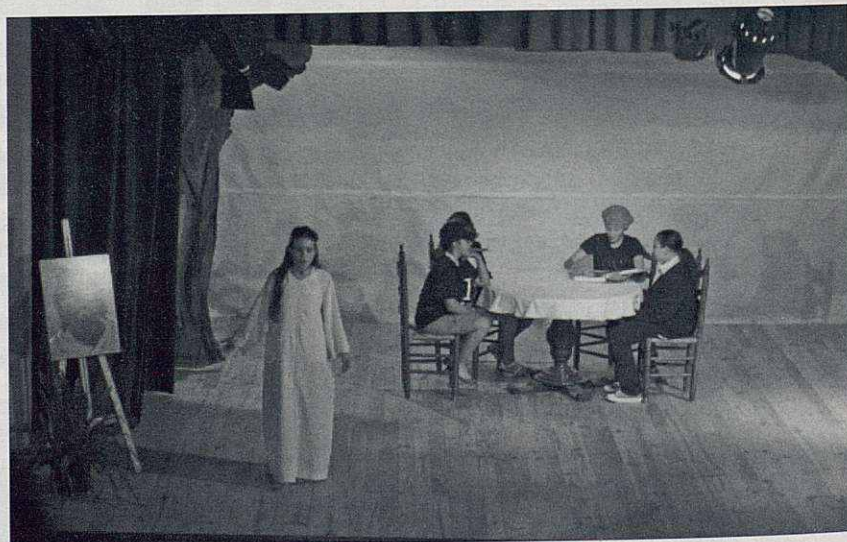
El samarità no va pensar en ell, sinó en l'home que va ajudar a convertir-lo en el seu proïsme amb el simple gest d'amor d'“apropar-se-li”. És el que Jesús espera de cadascú de nosaltres amb aquelles persones que encara mantenim “allunyades”.

Jesús, fes de mi una persona veritablement humana, que “no passi de llarg”

Mn. Ricard Casadessús

Final de curs de catequesi

El captaard del diumenge 9 de juny es va celebrar el final de curs de Catequesi a la parròquia de Santa Eulàlia. La festa va començar amb l'Eucaristia presidida per mn. Ricard i participada per catequistes, nens i nenes i pares i mares.

Tot seguit, al Casal, els infants van fer tres representacions que, amb arguments diferents, traslluen el valor de la solidaritat. Portaven per títols “Història d'un maó”, “Els colors” i “La coca dels benaurats”.

En acabar, a fora davant de la rectoria, es van muntar taules i es va poder compartir un bon berenar preparat pels pares i mares i sobretot una bona estona d'amistat entre tots.